

Vejledning/Råd og vink
Valgfagsbekendtgørelsen
Idræt B

Undervisningsministeriet
Afdelingen for gymnasiale uddannelser
2014

Idræt B

Vejledning/Råd og vink

Afdelingen for gymnasiale uddannelser 2014

Alle bestemmelser, der er bindende for undervisningen og prøverne i de gymnasiale uddannelser, findes i uddannelseslovene og de tilhørende bekendtgørelser, herunder læreplanerne. Denne Vejledning/Råd og vink indeholder forklarende kommentarer til nogle af disse bestemmelser, men indfører ikke nye bindende krav. Desuden gives eksempler på god praksis samt anbefalinger og inspiration, og den udgør dermed et af ministeriets bidrag til faglig og pædagogisk fornyelse. Citater fra læreplanen er anført i kursiv. Denne vejledning består ikke af en komplet liste over retningslinjer for faget, men af en række eksempler på udlægninger af læreplanens ord.

Indholdsfortegnelse:

1. Forskel på valgfag og studieretningsfag
2. Fagets identitet og metode – faget i samspil
3. Planlægning
4. Undervisning
5. Eksamen
6. Evaluering og karaktergivning

1. Forskel på valgfag og studieretningsfag

Ministeriets læreplaner beskriver fagene fra 0 (nul) til det pågældende niveau – altså 0→C og 0→B. Et valghold (3.g) følger C-niveaulæreplanen i de obligatoriske timer (150 timer over tre år). I B-niveautimerne (125 timer på et år) skal den del af B-niveaulæreplanen, som ikke opfyldes i C-niveautimerne, opfyldes. Når man har et valghold med elever fra mange forskellige klasser, er det derfor hensigtsmæssigt at have et godt samarbejde på skolen, så det sikres, at eleverne når nogenlunde det samme i de to første år, og at undervisningen i 3.g koordineres.

Når man har et studieretningshold, læses der kun efter B-niveaulæreplanen. Når idræt er studieretningsfag, skal undervisningen både i grundforløb og studieretningsforløb (altså alle 275 timer minus AT) foregå særskilt. I tabellen nedenfor vises et eksempel på, hvordan timerne fordeles på henholdsvis valghold og studieretningshold over et treårigt forløb.

	1.g	2.g	3.g	Timer i alt (275 t - AT)
Studieretning	1,6 t/uge (praktik) 1 modul af 100 min.	2,6 t/uge (praktik) 1½ modul af 100 min.	4,0 t/uge (2,2 t praktik og 1,8 t teori) 2½ modul af 100 min.	247,5
Valghold	1,6 t/uge (praktik) 1 modul af 100 min.	1,6 t/uge (praktik) 1 modul af 100 min.	1,6 t/uge (praktik med stamklasse) 3,5 t/uge (1,75 t praktik og 1,75 t teori med valgholdet) 1 modul praktik af 100 min. 1 modul teori af 100 min.	247,5

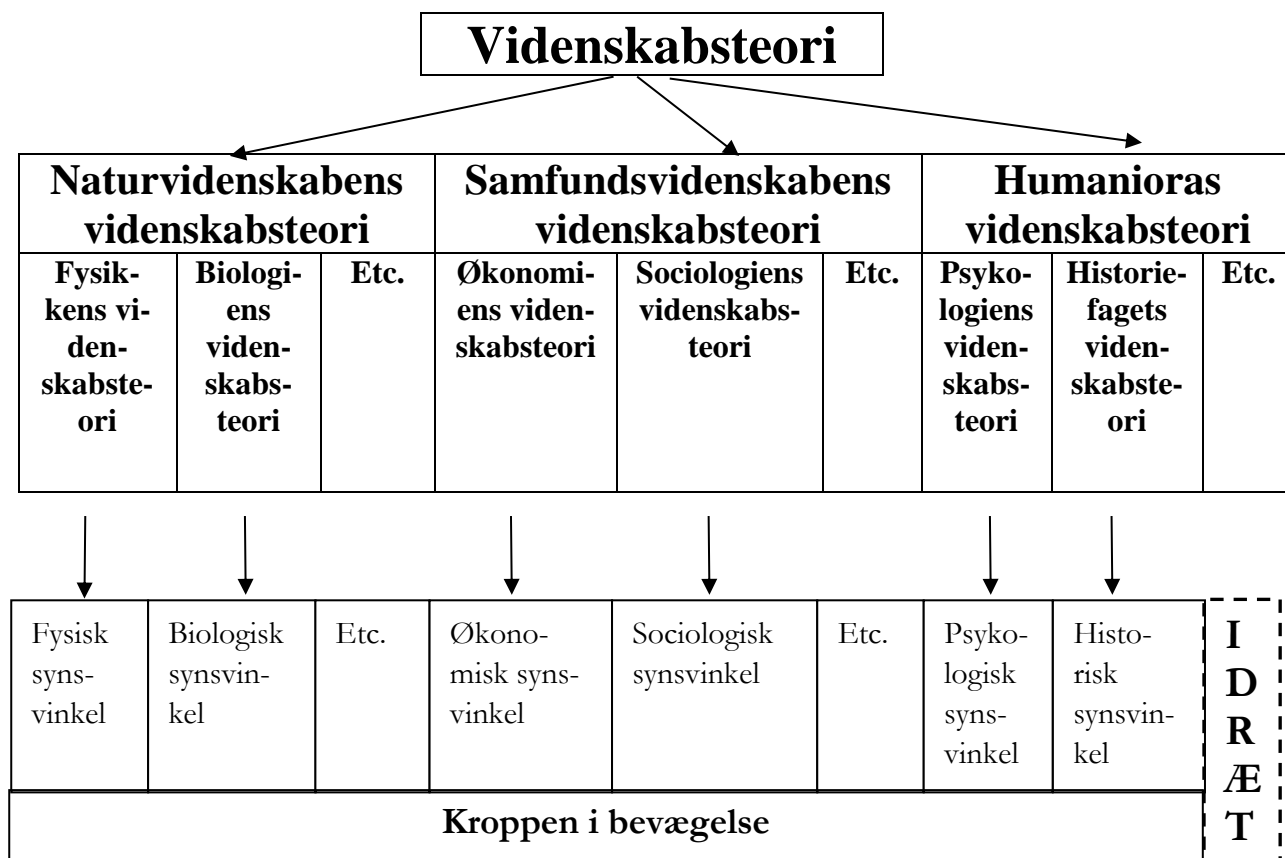
2. Fagets identitet og metode - faget i samspil

Idræt er på B-niveau som på C-niveau et fag, der tager udgangspunkt i praksis. Om det er fodbold, dans, svømning eller en hvilken som helst anden idrætsaktivitet, der tages udgangspunkt i, så vil udgangspunktet for faget altid være kroppen i bevægelse.

På B-niveau kan man betragte kroppen i bevægelse ud fra en lang række forskellige synsvinkler – f.eks. fra en biologisk, fysisk, sociologisk, psykologisk eller historisk synsvinkel. Alle disse synsvinkler er på universitetsniveau selvstændige fag med deres egne metoder og mere eller mindre fast forankring i de videnskabelige hovedområder. Dermed spænder faget over flere forskellige fakulteter, og der inddrages viden, der er tilvejebragt med en mangfoldighed af metoder.

Figuren nedenfor illustrerer forskellige niveauer i det videnskabsteoretiske hierarki. Øverst er selve videnskabsteorien, den filosofiske overbygning, der beskriver og diskuterer vidensdannelse som abstrakt fænomen. I næste trin er den fakultære opdeling, hvor fag er organiseret (tilnærmelsesvis) efter de metoder, de anvender til vidensdannelse. Et trin længere nede ses disse fag, der hver for sig eller i fællesskab markerer sig med særegne metoder til at danne viden.

Endnu et trin længere nede i hierarkiet er gymnasiefaget idræt. Gymnasiefaget har et eksemplarisk udgangspunkt, som altid vil være idrættens fysiske manifestation ud fra en eller flere af de forskellige synsvinkler.

Med meget få teoritimer til rådighed er det ikke muligt at skulle beskæftige sig indgående med alle de metoder, der ligger til grund for den viden, der formidles i faget. Kun sjældent vil man beskæftige sig med hvilke faglige og videnskabelige metoder, der ligger til grund for vidensdannelsen inden

for de enkelte synsvinkler. Hvis det inddrages, vil man ofte trække på elevernes viden fra de respektive støttefag.

Mest nærliggende at tage fat på vil være fagets praktiske metode – altså spørgsmålet om, hvordan den kropslige læreproces foregår, og hvordan den kropslige viden dannes. Denne metode er imidlertid ikke behørigt beskrevet pt., men der er sat et udviklingsarbejde i gang for at komme med et svar på dette. Et tidligt bud er, at metoden minder om den humanistiske, hvor kroppens sprog kan side-stilles med andre sprog som f.eks. dansk. Ved at sanse andres kropssprog og praktiske kompetencer kan man afkode, imitere, eksperimentere og lære. Derigennem kan man udvikle sin egen idrætsfaglige kompetence og sit eget individuelle kropslige udtryk og bruge det i kreative, nyskabende læreprocesser (spil, danse, performances).

I takt med at den kropslige viden opbygges og individet gennem en samtidig reflektiv proces bevidstgøres om sin egen kropslige viden, bliver vedkommende også bedre og mere kvalificeret til dels at reflektere over sin egen krop og kropslige læring, dels at afkode andres kropssprog og handle i forhold til det i idrætsfaglige og generelle sociale kontekster.

I forhold til at arbejde med den praktiske metode i f.eks. AT sammenhæng kræves en abstraktion af det kropslige udtryk, som kan fremkomme på forskellig vis (narrativ metode, analyse af det kropslige udtryk ved hjælp af f.eks. Rudolph Labans begreber). Derudover kræves en eller anden form for ”tekst”, som i denne sammenhæng ville være en bevægelsessekvens. Da det er svært at forestille sig at en AT-eksamen har en praktisk del, hvor en sådan bevægelsessekvens udføres, må sekvensen foreligge i elektronisk form.

Mange af de andre synsvinkler kan læne sig kraftigt op ad metodebeskrivelser fra de respektive støttefag, og dette vil lette elevernes forståelse, da man kan referere til og parallelisere med andre fags metodebeskrivelser. Som sagt vil man som oftest i faget ikke komme ind på det metodiske, men nøjes med at inddrage den viden, som er blevet dannet ved brug af støttefagernes metoder.

I enkelte tilfælde – typisk i forbindelse med dataindsamling/undersøgelser i forbindelse med rapportskrivning eller almen studieforberedelse – vil det være relevant mere præcist at fastlægge, hvilke faglige metoder der anvendes; men også i det tilfælde vil man i idræt i høj grad låne fra støttefagernes metodebeskrivelse.

I nogle tematiske forløb vil der naturligt inddrages viden fra en lang række af støttefagene. Et eksempel kunne være det tematiske forløb ”Fitnesskulturen og den moderne kropsæstetik”, hvor det kunne være relevant at inddrage æstetisk, historisk, sociologisk, fysiologisk og anatomisk viden til at forstå den fysiske aktivitet, der udøves i fitnesssammenhæng. Afhængig af hvilken viden man inddrager, vil den være fremkommet på baggrund af meget forskellige metoder. Tematiske forløb minder altså om små AT-forløb, hvor fokus dog i højere grad er på de forskellige faglige vidensbidrag end på de indgående metoder.

I undervisningen vil elevens tilgang til denne viden oftest være læsning af diverse lærebøger – en form hvor det oprindelige videnskabelige arbejde og dermed den videnskabelige metode ikke fremgår eksplicit. Derved bliver den metode eleven selv anvender til videndannelse oftest den humanistiske. Det er imidlertid vigtigt at gøre eleven opmærksom på, at det er væsentligt at kunne redegøre for, hvordan den type viden, der læses om i den pågældende tekst, er opstået.

Grundet fagets tværfakultære profil har idræt mulighed for at indgå i en lang række tværfaglige og tværfakultære samarbejder. Det er dog vigtigt, at når idræt arbejder sammen med et af de fag, som i forvejen betragtes som støttefag (f.eks. biologi, samfundsfag, historie), så skal idræts synsvinkel adskille sig markant fra støttefagets I SRP-sammenhæng skal idræt repræsentere et fagligt indhold

der adskiller sig fra det ”andet fags” faglige indhold (men metoden til vidensdannelsen behøver ikke adskille sig).

3. Planlægning

I læreplanen for idræt B findes en række krav/mål (jf. pkt. 2.1), som skal tilgodeses i undervisningen. Fokusområderne er beskrevet som tre særskilte områder: fysisk aktivitet, teoriforståelse og træning. Der er et overordnet krav om fordeling og omfang af den fysiske aktivitets færdighedsområder (jf. pkt. 3.1), mens der specifikt på idræt B er et krav om, at mindst to forløb er opbygget ud fra et tematisk princip samt yderligere et krav om et antal skriftlige arbejder.

Når idræt B er valgfag, kan det, da B-niveauet her bygger oven på C-niveau, være hensigtsmæssigt at følge årsplanen for undervisningen på C-niveau samt udarbejde yderligere en årsplan for B-niveauet, så man kan sikre sig, at kravene i læreplanen opfyldes.

Formålet med den samlede plan (0→B) er at sikre et fagligt overblik hos underviseren samt progression og udvikling i forløbene over tid.

Årsplanen

Studieretningsfag: Indholdet af årsplanen vil variere meget alt efter elevernes præferencer, skolens faciliteter og traditioner samt lærerens didaktiske overvejelser. I de enkelte år skal planen afspejle de i pkt. 3.1 beskrevne alsidighedskriterier. I den første del af forløbet (150 timer) er undervisningens fokus den praktiske idræt, der er få eller ingen teoritimer, og de enkelte forløb er typisk af ca. 10 timers varighed. I den sidste del af forløbet (125 timer) deles timerne ligeligt mellem teori og praktik, og der er et krav om, at de enkelte forløb er af 15 timers varighed og indeholder både teori og praktik. Af hensyn til den mundtlige eksamen er det ofte en fordel at placere størstedelen af de 55 teoritimer i 3.g.

Valgfag: Eleverne kommer her fra et C-niveauhold enten i enten hf eller stx, hvor de sammen med deres stamklasse har de første 75/150 af fagets 275 timer. Her følger de i 1.hf eller 1.g og 2.g deres respektive stamklassers årsplan for C-niveau. I 3.g har stx-eleverne idræt en gang om ugen med deres stamklasse og 2-3 gange om ugen med valgholdet, mens hf-eleverne har afsluttet deres c-niveau i 1.hf. I forhold til B-niveau er det derfor hensigtsmæssigt, at den enkelte skole har en fælles årsplan, som følges af de enkelte stamklasser, da det ellers kan være svært at skabe progression i undervisningen på valgholdet. Årsplanen for et valghold i 3.g vil således typisk bygge oven på den eksisterende årsplan for C-niveauet, men med et ekstra antal lektioner, der giver mulighed for at uddybe teorien og afvikle særskilte forløb både praktisk og teoretisk.

Forløbsplaner

Til hvert forløb udarbejdes en forløbsplan, hvori det er hensigtsmæssigt at anføre timetal, fordeling af teori og praktik, målsætning med forløbet, fokuspunkter (tekniske, taktiske, træningsmæssige og teoretiske), indhold, evalueringskrav, lektier til de enkelte timer og evt. skriftligt produkt (forsøg, undersøgelse, rapport). Ved at præsentere dette for eleverne forud for forløbet øges elevernes forståelse for faget og, ikke mindst, deres mulighed for at forholde sig til indhold såvel som til evaluering.

Der skal også tages højde for, at drejebøger og caseopgaver introduceres og indarbejdes i de enkelte forløb, således at eleven inden eksamen har et nært forhold til disse. Det vil derfor være hensigts-

mæssigt at indarbejde disse elementer tidligt i forløbene og anvende dem i den daglige undervisning.

Den enkelte lektion

Den enkelte lektion udarbejdes i forhold til de i forløbsplanen beskrevne fokuspunkter. Den enkelte lektion planlægges med et antal sekvenser, der sikrer den fysiske aktivitets omfang og intensitet samt integrationen af det/de fokuspunkt(er), der er knyttet til lektionen. Sekvenseringen skal ligeledes sikre, at forskellige arbejdsformer anvendes. Det forventes, at kravene til selvstændigt arbejde (projekter, undersøgelser og rapporter) udvikles fra 1.g til 3.g (1.hf til 2.hf).

Det vil være hensigtsmæssigt, i stigende omfang, at inddrage eleverne, når tekniske, taktiske eller teoretiske elementer skal præsenteres i lektionen, da dette kan være med til at træne eleverne i en selvstændig fremlæggelse af stof til eksamen.

4. Undervisning

Fokusområde fysisk aktivitet

Det er et centralt mål for faget, at eleverne opnår god fysisk kapacitet. Begrebet opfattes bredt, og således kan faktorer som kondition, udholdenhed, styrke og eksplosivitet indgå i bedømmelsen af elevens fysiske kapacitet. Det vil være oplagt som en del af undervisningen at teste elevernes fysiske kapacitet inden for forskellige områder, da dette også er med til at give grundlaget for træningsprojektet i 3.g/2.hf.

Da det ikke er muligt at opnå god fysisk kapacitet ved ét ugentligt idrætsmodul, er det oplagt at gøre eleverne opmærksomme på, at kun ved at øve sig ved siden af kan de forvente at opfylde denne del af de faglige mål. Det vil derfor være naturligt som en del af et forløb i idræt at give lektier for i form af f.eks. to gange ugentlig træning mellem de skemalagte idrætsmoduler.

Det er centralt for faget, at det tager udgangspunkt i kravet om alsidig bevægelse. Udgangspunktet er, at tilegnelsen af basale idrætslige færdigheder som f.eks. at løbe, kaste, springe, rotere, balancere, gribe, koordinere etc. sker gennem et alsidigt valg af idrætter. Eleverne skal beherske de grundlæggende færdigheder inden for de forskellige færdighedsområder, og derudover skal de beherske udvalgte dele af enkelte idrætter på et højere niveau.

De tre færdighedsområder defineres på følgende måde:

boldspil – f.eks. fodbold, håndbold, basketball, volleyball, amerikansk fodbold, hockey, floorball, ultimate, cricket, softball samt alle former for basisboldspil

musik og bevægelse – f.eks. dans, aerobic, rytmisk opvarmning, rytmisk gymnastik, ekspressive bevægelsesformer og improvisation

klassiske og nye idrætter – f.eks. atletik, svømning, orienteringsløb, parkour, redskabsgymnastik, akrobatik, kampsport, skiløb, badminton, tennis, squash og golf.

Disse lister er ikke fuldstændige, men det fremgår, at boldspil indeholder holdboldspil, mens individuelle spil som tennis, squash, badminton og golf findes i kategorien klassiske og nye idrætter.

Eleven skal udvikle kropsbevidsthed, hvilket vil sige, at eleven bliver i stand til at analysere, beskrive og ændre bevægelsesmønstre. Der er med andre ord tale om en abstraktion af den praktiske idrætsudøvelse, hvor eleven med relevante fagudtryk er i stand til at reflektere over krop og bevægelse. Det er dog ikke abstraktionen, men ændringen af praksis, der er målet.

At indgå i forskellige typer af samarbejdsrelationer indebærer, at eleven er i stand til at skelne mellem, beskrive og tilpasse sig til forskellige samarbejdsrelationer (i f.eks. fodbold og pardans). Også her er der tale om en abstraktion af den praktiske idrætsudøvelse, men igen med det formål, at eleven skal kunne tilpasse sin adfærd til den pågældende samarbejdsrelation.

Fokusområde teoriforståelse

Som resultat af undervisningen på idræt B skal eleverne beherske et relevant fagligt begrebsapparat og have en grundlæggende viden inden for humanfysiologi, træningslære, bevægelseslære, idræts-historie og idræts-sociologi, således at de er i stand til at analysere og reflektere over praksis. Denne refleksion tager udgangspunkt i det konkrete, men bruges til at reflektere over idrættens trænings-mæssige, sundhedsmæssige og kulturelle betydning for individ og samfund.

Formuleringen ”grundlæggende viden om udvalgte områder inden for...” (jf. pkt. 2.1) tolkes således, at det enkelte hold ikke behøver nå alle de førnævnte områder, men kan vælge at fokusere der, hvor det er relevant for teori/praktik-koblingen i de forløb, de har valgt. Vælger man at fokusere kraftigt på enkelte områder inden for de videnskabelige hovedområder, skal dette afspejles i såvel det læste/gennemgåede stof som i kravene til elevernes forståelse.

Læreplanen lægger stor vægt på teori/praktik-koblingen, hvilket afspejles i caseopgaverne til eksamen, hvor der tages udgangspunkt i det konkrete (casen), som analyseres og giver anledning til refleksion. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at teorien indlæres i mere eller mindre integrerede forløb, hvor teorien styrker praktikken og omvendt. I mindst to af disse forløb skal teori/praktik-koblingen være så udtalt, at der er tale om tematiske forløb.

Fokusområde træning

I dette fokusområde er der en klar progression hen imod træningsforløbet i 3.g/2.hf. Her sker en naturlig integration af teori og praktik og et naturligt fokus på de kvantitative aspekter af faget. Det er således hensigten, at man i undervisningen ser idrætten dels som et formål i sig selv, hvor kroppen udfordrer, oplever og lærer, dels som et middel til at fremme indsigt og viden om betydningen for sundheden i bredeste forstand af en fysisk aktiv krop.

På valghold, hvor C- og B-niveau læses parallelt, kan man med fordel organisere træningsprojektet således, at den praktiske del af projektet foregår i C-niveautimerne, mens teorien varetages i B-niveautimerne, og eleverne afleverer deres rapport på B-niveau.

Skriftlighed

Læreplanens ordlyd om skriftlighed i faget er skærpet i forhold til den tidligere læreplan. Der er ikke centralt tildelt elevtid til idræt B, så denne forhandles lokalt. Tildeles et hold ikke elevtid, vil det ikke være realistisk at opfylde læreplanens krav til skriftlige arbejdsformer.

I bilag 4 til stx-bekendtgørelsen om skriftlighed og skrivekompetencer står der, at alle fag kan anvende en del af uddannelsestiden til skriftlighed. I idræt betyder det, at der kan arbejdes med logbøger, bevægelsesbeskrivelser, sms-træningsdagbøger, powerpoint-præsentationer, skriftlig besvarelse af arbejdsspørgsmål etc., og at man ikke udelukkende skal forholde sig til det faglige indhold af sådanne skriftlige produkter, men også til formen.

5. Eksamen

Eksamen i idræt adskiller sig fra de fleste andre eksaminer ved, at den praktiske eksamen er en gruppeeksamen. Det har den konsekvens, at hvis faget bliver trukket ud, så kommer hele holdet op (dette gælder dog ikke blandede hf-/stx-hold, hvor hf'erne godt kan komme op, uden at stx'erne kommer op, hvilket bør have betydning for gruppedannelsen i et sådant forløb). Nedenfor er en række forhold, som man med fordel kan tage højde for, i tiden før eksamensplanen offentliggøres, i perioden mellem eksamensplanens offentliggørelse og selve eksamen og/eller ved selve eksamen.

1. Det er vigtigt at være opmærksom på, at der er en lang række forhold vedrørende eksamen i idræt, som man ikke kan finde information om i læreplanerne for idræt. Det er vigtigt, at man også er bekendt med:
  - Eksamensbekendtgørelsen (<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=152744>)
  - Karakterbekendtgørelsen (<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=29307>).
2. Sørg for i god tid før eksamen at gøre eleverne bekendt med undervisningsbeskrivelsen, som bør indeholde en liste over det læste materiale, målsætninger for de enkelte forløb og en rimelig detaljeret oversigt over, hvad fokuspunkterne i de enkelte forløb har været. Det er grundlaget for eksamen – og derfor naturligvis vigtigt for både elever og censor.
3. Det er en god idé at få eleverne til at aflevere drejebøger (evt. som en skriftlig aflevering) inden sidste skoledag, da det kan blive meget hektisk for dem, hvis eksamen ligger tidligt i eksamensperioden. På den måde kan man også nå på lovlig vis at vejlede dem i forhold til deres praktiske eksamen. Det er naturligvis fuldt lovligt for dem at forbedre deres drejebøger på baggrund af denne kritik og genaflevere dem i forbindelse med eksamen. En drejebog bør ikke fylde mere end én side.
4. Drejebogen er skabelonen for elevens praktiske eksamen. Hver elev skal være med i to drejebøger (i to forskellige færdighedsområder). Det skal fremgå af den enkelte drejebog, hvilke af de i undervisningsbeskrivelsen nævnte færdigheder og/eller fokuspunkter, som præstationen skal vise, at eleven behersker. Drejebogen kan og skal afspejle den undervisning, der er foregået i faget, men må (naturligvis) gerne indeholde enkelte elementer, der ligger udover. Den skrevne drejebog indgår ikke i bedømmelsen – det gør alene den praktiske præstation. Den væsentligste del af drejebogen er fokuspunkterne, hvor eleven gør rede for, hvilken faglighed han/hun vil vise til eksamen (se skabelon og eksempel på <http://www.emu.dk/modul/eksamen-p%C3%A5-idr%C3%A6t-b>).
5. En case skal være formuleret således, at det ikke er muligt for eleven at besvare spørgsmålene uden at anvende centrale informationer fra selve casen (se eksempler på <http://www.emu.dk/modul/eksamen-p%C3%A5-idr%C3%A6t-b>). Eleven skal med andre ord anvende vedkommendes faglighed til at ”åbne” casen og derved hente relevant information ud af casen.
6. Det er læreplansfastsat, at eleverne i tiden mellem sidste undervisningstime og eksamen skal mødes med læreren én til to gange for at vedligeholde de idrætslige færdigheder med henblik på gruppefremførelse. Det er imidlertid ikke tilladt for læreren at vejlede i denne periode.
7. Reglerne for selvstuderende gælder kun for ”ægte” selvstuderende – dvs. udefra kommende elever, eller elever, der af den ene eller den anden grund er bortvist fra undervisningen.

8. Den samlede tid pr. eksaminand er 45 minutter – 21 minutter til den praktiske del og 24 minutter til den mundtlige del. I begge tilfælde er tiden inklusiv skift, bedømmelse etc.
9. Hvis 7 elever går sammen om en drejebog, har de 7 x 8-9 minutter til rådighed. Muligvis udnyttes denne tid ikke fuldt ud, men det er vigtigt for elevens retssikkerhed, at censor har tilstrækkelig tid til at vurdere den enkelte elevs opfyldelse af læreplanen. Specielt inden for færdighedsområdet musik og bevægelse kan det, når eksaminanderne laver koreograferede bevægelsesforløb (serie, dans, performance etc.), der varer meget kortere end den tid, de har til rådighed, være hensigtsmæssigt, at eleverne gentager forløbet. Dette kan være med til at sikre grundlaget for vurderingen af den enkelte eksaminands færdigheder.
10. Ifølge læreplanen skal hjælpere til eksamen findes blandt de øvrige elever på holdet. Det er således ikke tilladt at medbringe hjælpere udefra.
11. Eksaminator skal sende prøvematerialet til censor 5 hverdage før eksamen.
12. Når man som censor modtager prøvematerialet, skal man hurtigt læse det igennem og melde tilbage til eksaminator, om alt er i orden, eller om der er elementer, der skal laves om.
13. Censors rolle er beskrevet i eksamensbekendtgørelsen (se link ovenfor).

6. Evaluering og karaktergivning

De faglige mål er grundlaget for den løbende og den afsluttende evaluering i faget. Det er derfor vigtigt, at man ved starten af hvert forløb gør klart for eleverne, hvad de faglige mål for det specifikke forløb er. Man kan evt. i idrætsfaggruppen i fællesskab udarbejde en skriftlig beskrivelse af målene for de forløb, som faggruppen underviser i.

Et af de faglige mål er, at eleverne opnår god fysisk kapacitet. Dette kan evalueres gennem fysiske test, og man har god fysisk kapacitet, hvis man opnår resultater, der er bedre end gennemsnittet for danskere med samme køn og alder.

I den indledende del af undervisningen på idræt B lægges der i evalueringen mest vægt på de praktiske færdigheder, men naturligvis også på elevens evne til at anvende fagudtryk og faglig viden i sin refleksion over egen og andres fysiske aktivitet. I den resterende del af undervisningen vægtes teori og praktik ligeligt i evalueringen.

Eleverne skal evalueres på baggrund af en helhedsvurdering. Det betyder i forhold til den praktiske del af faget, at man ved årskaracteren er nødt til at betragte elevens standpunkt i alle de discipliner inden for hvert af de tre færdighedsområder, der er blevet undervist i det pågældende år. I den samlede vurdering indgår desuden elevens evner inden for fagets teoretiske del samt evnen til at arbejde med koblingen mellem fagets praktiske og teoretiske områder.

At der er tale om en helhedsvurdering betyder også, at en elev ikke behøver at være til 12 i alle tre færdighedsområder for at få 12 i årskaracter. Hvis helhedsindtrykket er en elev, der behersker alle tre færdighedsområder til et vist niveau og to af dem til højt niveau og i øvrigt opfylder de faglige mål, vil det være forsvarligt at give eleven 12, selv om en enkelt disciplin eller et enkelt område isoleret set kun var til f.eks. 7.

Til eksamen gives der ikke delkarakterer til eleverne, men derimod kun én samlet karakter.

I 3.g indgår træningsprojektet som en væsentlig faktor i helhedsvurderingen, når årskaracteren fastlægges. Det betyder i praksis, at træningsprojektets betydning for evalueringen af elevens praktiske

færdigheder afspejler forløbets varighed (8-10 uger), mens rapporten indgår i vurderingen af elevens teoretiske færdigheder og af evnen til at koble teori og praktik.

I modsætning til årskaracteren kan man vælge at lade terminskaractererne være et udtryk for standpunktet i de sidst gennemførte forløb.

Karakter	B-niveau
	Karakteren gives på baggrund af en helhedsvurdering, hvor teori og praktik vægtes ligeligt.
12	<p>Gives til en fagligt fremragende idrætselev, der med få uvæsentlige mangler:</p> <ul style="list-style-type: none"> • På højt gymnasialt niveau opfylder læreplanens krav om tekniske og taktiske færdigheder i udvalgte discipliner. • Udviser alsidighed jf. faglige mål • Kan anvende den teoretiske viden i faget til at beskrive, analysere og reflektere over egen og andres fysiske aktivitet. • Behersker fagets terminologi. • Er i god fysisk form – hvilket defineres som over gennemsnittet for elever af samme alder og køn.
7	<p>Gives til en fagligt god idrætselev, der med en del mangler:</p> <ul style="list-style-type: none"> • På gymnasialt niveau opfylder læreplanens krav om tekniske og taktiske færdighed i udvalgte discipliner. • Udviser alsidighed jf. faglige mål • Kan anvende den teoretiske viden i faget til at beskrive og analysere egen og andres fysiske aktivitet. • I nogen grad behersker fagets terminologi • Er i rimelig god fysisk form – hvilket defineres som gennemsnittet for elever af samme alder og køn.
02	<p>Gives til en fagligt tilstrækkelig idrætselev, der med væsentlige mangler, men i minimumt acceptabel grad:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Opfylder læreplanens krav om tekniske og taktiske færdigheder i udvalgte discipliner. • Udviser et minimum af alsidighed jf. læreplanens krav • Kan anvende den teoretiske viden i faget til at beskrive egen og andres fysiske aktivitet. • Er i mindre god fysisk form – hvilket defineres som under gennemsnittet for elever af samme alder og køn.